

HOTĂRÂREA nr. 270
din. 24.04.2019

Dosar nr: 98/2019

Petiția nr: 5415 / 07.08.2014

Petent: Sindicatul Național al Agenților de Poliție din România

Reclamat: Inspectoratul Județean de Jandarmi

Inspectoratul Județean de Poliție Neamț.

Obiect: anularea Hotărârii CNCD nr. 630 din 29.10.2014 în baza Sentinței civile nr. 45 din data de 27.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

1. Sindicatul Național al Agenților de Poliție din România -.
2. ..

2. Numele, domiciliul sau reședința părții reclamate

3. Inspectoratul Județean de Jandarmi- .
4. Inspectoratul Județean de Poliție Neamț- .

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

5. Anularea Hotărârii CNCD nr. 630 din 29.10.2014 în baza Sentinței civile nr. 45 din data de 27.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 1522/103/2015. Sindicatul formulează petiția pentru vicepreședintele .. având în vedere că acesta a fost sancționat și supus unor abuzuri grave pentru a-l determina să renunțe la protestul din fața Poliției Municipiului Roman, fără a avea aviz în acest sens.

III. Procedura de citare.

6. Petenții au fost citați prin adresele înregistrate cu nr.5415/01.09.2014, părțile reclamate au fost citați prin adresele înregistrate cu nr. 5834/01.09. 2014.
7. Prin adresele de citare părților li s-a comunicat **excepția de necompetență** a CNCD cu privire la faptele penale și de abuz.
8. La termenul de audieri din data de 11.09.2014, petenții au fost absenți, Inspectoratul Județean de Poliție a fost absent, Inspectoratul Județean de Jandarmerie a fost prezent.
9. Reprezentantul Inspectoratului Județean de Jandarmerie a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatului Inspectoratului Județean de Jandarmerie și **excepția lipsei obiectului petiției raportat la domeniul de aplicare a a O.G. 137/2000, republicată .**

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului

10. Sindicatul formulează petiția pentru vicepreședintele . . având în vedere că acesta a fost sancționat și supus unor abuzuri grave pentru a-l determina să renunțe la protestul din fața Poliției Municipiului Roman, fără a avea aviz în acest sens.

11. Din declarația de presă a șefului IPJ Neamț reiese faptul că liderul de sindicat a protestat ilegal pentru că a fost amendat de jandarmi și urmează să fie supus unei anchete interne care de obicei se finalizează cu o sancțiune disciplinară.

12. Petenții susțin că pentru organizarea protesului au fost parcur și toate etapele legale iar aplicarea unei sancțiuni contravenționale nu stabilește vinovăția liderului de sindicat . . .

În data de 17. 07.2014 liderul de sindicat a protestat recurgând la greva foamei în holul Poliției Roman. A doua zi liderul de sindicat a fost obligat să părăsească sediul Poliției Române din ordinul șefului Poliției Roman.

13. În data de 18.07.2014 șeful Poliției Romane i-a adus la cunoștință o notificare prin care i se solicita imperativ ca în termen de o oră să renunțe la grevă, în caz contrar urmând a fi sesizat Tribunalul Neamț cu privire la încălcarea art. 182 și 183 din Legea Dialogului Social.

14. Din Ordinul șefului Poliției Roman, liderului de sindicat nu i s-a permis să bea apă, să se așeze pe canapea pentru a anunța asistentul medical însărcinat cu monitorizarea sa, având în vedere că după 30 de ore de protest cu greva foamei, liderului de sindicat i s-a făcut rău.

15. Prin concluziile scrise depuse la dosar înregistrate cu nr. 6435/29.09.2014, Sindicatul Național al Agenților de Poliție susține cu privire la procesele verbale încheiate că, în cuprinsul lor se face referire la apartenența sindicală a petentului. Totodată se face referire la faptul că stabilirea cuantumului amenzilor se face în funcție de prevederile încălcate și pericolul social al faptei, nu pentru faptul că presupusul contravenient este membru de sindicat al unei organizații. În cadrul I.P.J. Neamț, prevederile incidente în materie cu privire la accesul în unitățile proprii trebuie aplicat întocmai și nu raportat la apartenența sindicală a polițistului care dorește accesul în unitate.

Sușinerile părților reclamate.

16. În cadrul ședinței de audieri reprezentantul Inspectoratului Județean de Jandarmerie a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Inspectoratului Județean de Jandarmerie și excepția lipsei obiectului petiției raportat la domeniul de aplicare a a O.G. 137/2000, republicată .

17. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar Inspectoratului Județean de Jandarmerie susține faptul că petentul . . a fost sancționat contravențional pentru încălcarea prevederilor Legii 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, dar prin aplicarea acestor contravenții petentul nu a fost discriminat.

18. În perioada 14-16.07.2014, petentul a luat decizia de a protesta împotriva conducerii Poliției Roman timp de 2 ore în fața sediului Poliției Roman. Având în vedere că petentul nu obținuse un aviz favorabil din partea Primăriei Roman de organizare a manifestației, a fost sancționat cu avertisment scris.

19. În zilele de 15 și 16 iulie 2014, petentul a continuat protestul, neacceptând să înceteze activitatea sa din fața Primăriei Roman și să mute într-una din locațiile stabilite de Primăria Roman, astfel a fost sancționat zilnic cu amendă contravențională în cuantum de 1000 lei.

20. În timpul protestelor petentul nu a fost bruscat, agresat de către lucrătorii de jandarmerie. Se face precizarea că petentul avea dreptul de a contesta în instanță cele 3 procese-verbale de constatare a contravenției, aspect pe care l-a și făcut, urmând ca instanța competentă să pronunțe asupra legalității/nelegalității sancțiunilor aplicate.

V. Motivele de fapt și de drept.

21. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că este sesizat cu reanalizarea petiției nr. 5415/07.08.2014 ca urmare a anulării Hotărârii CNCD nr. 630 din data de 29.10.2014 în baza Sentinței civile nr. 45 din data de 27.04.2016, pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 1522/103/2015.

Astfel, Colegiul director urmează să se pronunțe pe fondul sesizării care face referire la un posibil comportament discriminatoriu, individualizat de către petent prin sancționarea și supunerea la unele abuzuri grave pentru a-l determina să renunțe la protestul din fața Poliției Municipiului Roman, fără a avea aviz în acest sens.

22. De asemenea, Colegiul reține și faptul că petentul a fost amendat de jandarmi urmând să fie supus unei anchete interne care de obicei se finalizează cu o sancțiune disciplinară.

23. **În drept**, Colegiul director coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

24. Pe fond, în strânsă legătură cu obiectul petiției și incidența acestuia la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

25. Prin urmare, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) *Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.*

b) *Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.*

c) *Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.*

d) *Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.*

26. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță trebuie să fie datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie,

convingeri etc.) invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

27. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

28. În speța de față, Colegiul director constată că petentul reclamă comportamentul discriminatoriu la care consideră că a fost supus de către reclamați. Aceste posibile fapte de discriminare se referă la renunțarea la protestul la care petentul participa.

29. Prin urmare, în analiza elementelor unei fapte de discriminare, Colegiul director al C.N.C.D. pornește analiza de la susținerea petentului care invocă discriminarea prin încălcarea demnității sale, în contextul în care motivează comportamentul reclamaților ca fiind legat de determinarea sa la încetarea protestului pe care acesta îl desfășura.

30. În urma analizării documentelor aflate la dosar, având în vedere criteriul indicat de petent, respectiv sindical, Colegiul director constată că nu se poate reține că faptele imputate în sarcina părților reclamate au fost determinate de criteriul invocat, faptele fiind generate de desfășurarea protestului din fața Primăriei Municipiului Roman, fără a avea în acest sens, fapt contrar legislației în vigoare la acel moment.

31. Astfel cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, tratamentul aplicat pentru două situații comparabile trebuie să fi fost diferit, iar subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

32. În speța dedusă analizei C.N.C.D., Colegiul director constată că aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținut un raport de cauzalitate între faptele reclamate și criteriul invocat de petent, respectiv faptul că este președintele și deci și membru al Biroului Teritorial Neamț din cadrul Sindicatului Național al agenților de Poliție

33. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu există legătură de cauzalitate între criteriul invocat (criteriu sindical) și faptele sesizate potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Câte o copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

DINCĂ Ilie – Membru

GHEORGHIU Luminița – Membru

HALLER István – Membru

JURA Cristian– Membru

LAZĂR Maria – Membru

POPA Claudia Sorina– Membru

SANDU Tatiana Veronica - Membru

Data redactării: 25.04.2019

Red./motivata :CJ/PCS

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu